

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o žrtvah vojnega nasilja obsega:

- Zakon o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN (Uradni list RS, št. 63/95 z dne 6. 11. 1995),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-A (Uradni list RS, št. 8/96 z dne 12. 2. 1996),
- Zakon o dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-B (Uradni list RS, št. 44/96 z dne 9. 8. 1996),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-C (Uradni list RS, št. 70/97 z dne 14. 11. 1997),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-D (Uradni list RS, št. 43/99 z dne 4. 6. 1999),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-E (Uradni list RS, št. 28/00 z dne 30. 3. 2000),
- Odločbo o razveljavitvi 16. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja in 3. člena zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 1/01 z dne 8. 1. 2011),
- Zakon o dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-F (Uradni list RS, št. 64/01 z dne 3. 8. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-G (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002 in 3/03 – popravek).

ZAKON o žrtvah vojnega nasilja (ZZVN)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 8)

I. ŽRTEV VOJNEGA NASILJA

1. člen

Žrtev vojnega nasilja je državljan Republike Slovenije, ki je bil v vojni ali vojaški agresiji na Republiko Slovenijo izpostavljen nasilnim dejanjem ali prisilnim ukrepom okupatorja, agresorja ali njenih sodelavcev.

2. člen

Žrtev vojnega nasilja po tem zakonu je ob pogojih iz 1. člena tega zakona oseba, ki so jo nemške, italijanske ali madžarske okupacijske sile od 6. 4. 1941 do 15. 5. 1945 zaradi političnih, nacionalnih, rasnih ali verskih razlogov prisilno izselile (izgnanec), poslale v taborišče (taboriščnik), zapor (zapornik), na prisilno delo (delovni deportiranec) ali internacijo oziroma je bila kot pripadnik bivše jugoslovanske vojske v vojni od 6. 4. 1941 do 17. 4. 1941 odpeljana v ujetništvo (interniranec) ter oseba, ki je pobegnila pred vojnim nasiljem (begunec) in nasilno odvzeta staršem (ukradeni otrok).

Ob pogojih iz tega člena ter iz 3. oziroma 4. člena tega zakona je žrtev vojnega nasilja tudi oseba, ki je imela ob pričetku izvajanja nasilnega dejanja ali prisilnega ukrepa

stalno prebivališče na ozemlju, ki obsega državni teritorij Republike Slovenije, ne glede na to, na katerem ozemlju je bilo nasilno dejanje ali prisilni ukrep dejansko izveden.

Žrtev vojnega nasilja je tudi oseba, ki je pobegnila pred prisilno izselitvijo (begunec).

Žrtev vojnega nasilja (begunec) je po tem zakonu tudi oseba, ki je bila v času od 6. 4. 1941 do 15. 5. 1945, zaradi izvajanja povračilnih ukrepov okupatorja ali njegovih sodelavcev zoper družine partizanov, pobitih talcev ali zaradi sodelovanja z NOB, nasilno pregnana iz svojega doma in oseba, ki je bila v času od 6. 4. 1941 do 15. 5. 1945 nasilno pregnana iz svojega doma zaradi nasilnega dejanja požiga, porušenja ali izropanja njene stanovanjske hiše ali stanovanja od okupatorja ali njegovih sodelavcev, zaradi česar se ni mogla vrniti na svoj dom neprekinjeno najmanj tri mesece.

Žrtev vojnega nasilja je tudi oseba, ki je bila rojena staršem, v času, ko so zoper njih trajali prisilni ukrepi ali prisilna dejanja iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

Žrtev vojnega nasilja je ob pogojih iz 1. člena tega zakona tudi oseba, ki ji je bil prisilni ukrep ali nasilno dejanje iz prvega, tretjega in petega odstavka tega člena oziroma iz 4. člena tega zakona povzročen na ozemlju dežele Furlanije-Julijske krajine v Republiki Italiji oziroma na ozemlju dežele Koroške v Republiki Avstriji in oseba, ki je imela od prenehanja prisilnega ukrepa ali nasilnega dejanja stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, ne glede na to, na katerem ozemlju bivše Kraljevine Jugoslavije ji je bil prisilni ukrep ali nasilno dejanje povzročeno.

Šteje se, da je imela oseba iz prejšnjega odstavka, ki ji je bil prisilni ukrep ali nasilno dejanje povzročeno na ozemlju bivše Kraljevine Jugoslavije, od prenehanja prisilnega ukrepa ali nasilnega dejanja stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, če se je naselila v Sloveniji z namenom stalnega prebivanja takoj, ko je bilo to glede na tedanje transportne, nastanitvene, zaposlitvene in druge razmere mogoče, vendar najkasneje do 31. decembra 1945.

Žrtev vojnega nasilja je ob pogojih iz 1. člena tega zakona tudi otrok, katerega starš je bil ubit kot pripadnik bivše jugoslovanske vojske v vojni od 6. 4. 1941 do 17. 4. 1941, ali je padel, umrl ali je bil pogrešan zaradi sodelovanja z NOB Slovenije, bil ubit kot talec ali je umrl ali bil pogrešan v okoliščinah za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja po tem zakonu do 15. 5. 1945, oziroma tudi po tem datumu, če je umrl ali je bil pogrešan med čakanjem na vrnitev ali na poti v domovino, vendar najkasneje do 31. 12. 1945, ter tudi oseba, ki je pobegnila pred izgonom na isto okupacijsko ozemlje.

Žrtev vojnega nasilja po tem zakonu je ob pogojih iz 1. člena tega zakona tudi oseba, ki so ji organi JLA ali organi za notranje zadeve dotodanje SFRJ v času od 25. 6. 1991 do 18. 10. 1991 zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena odvzeli prostost.

Žrtve vojnega nasilja se v skladu z zakonom lahko združujejo v društva žrtev vojnega nasilja.

Društvom žrtev vojnega nasilja se lahko podeli status društva, ki deluje v javnem interesu. O podelitvi statusa odloča ministrstvo, pristojno za žrtve vojnega nasilja, na podlagi temeljnega akta in programa društva, ki zagotavlja dejavnost javnega pomena zlasti na področju socialno zdravstvenega skrbstva in zgodovinskega izročila okoliščin in trpljenja žrtev vojnega nasilja ter na podlagi dejanske aktivnosti in porabe sredstev društva v določenem obdobju, iz katerih je razvidno, da delovanje društva presega interese njegovih članov. Kriteriji za presojo o določitvi statusa društva so še pretežna poraba sredstev društva

za namene javnega interesa, zagotovljen nadzor nad porabo javnih sredstev in pogodbeno urejena razmerja med društvom in ministrstvom, pristojnim za uresničevanje dejavnosti, ki so javni interes.

Društva žrtev vojnega nasilja pridobijo z dnem uveljavitve tega zakona lastninsko pravico na družbeni lastnini, s katero razpolagajo ob uveljavitvi tega zakona.

3. člen

Za žrtev vojnega nasilja se šteje oseba, pri kateri je prisilni ukrep ali nasilno dejanje trajalo neprekinjeno najmanj tri mesece, razen v primerih iz devetega odstavka prejšnjega člena, v katerih je moral odvzem prostosti trajati najmanj en mesec.

4. člen

Ob pogojih iz 2. člena in 3. člena tega zakona je žrtev vojnega nasilja po tem zakonu tudi oseba, ki je bila z aktom okupacijskih oblasti prisilno mobilizirana (prisilni mobiliziranec) v redne vojaške enote okupatorja, razen če je pridobila častniški čin ali je bila pripadnik fašistične oziroma nacistične stranke ali njunih enot.

5. člen

Ob pogojih iz tega zakona je žrtev vojnega nasilja tudi vojaški vojni invalid, civilni invalid vojne pa je žrtev vojnega nasilja na podlagi priznanega invalidskega statusa po posebnem zakonu.

6. člen

Ne glede na pogoje iz 2. člena tega zakona se za žrtev vojnega nasilja po tem zakonu ne šteje oseba, ki je prostovoljno ali poklicno sodelovala na strani agresorja.

7. člen

Do varstva po tem zakonu je upravičen državljan Republike Slovenije, družinski član osebe, ki je izgubila življenje, umrla ali je bila pogrešana v okoliščinah za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja po tem zakonu. Varstvo se zagotavlja istemu krogu družinskih članov in ob enakih pogojih kot po predpisih o vojnih invalidih.

Ne glede na določbo drugega stavka prejšnjega odstavka se v primerih, ko oseba iz prejšnjega odstavka ni mogla preživljati družinskega člana zadnje leto pred svojo smrtjo, ker se je tedaj nad njo izvajalo nasilno dejanje ali prisilni ukrep, šteje, da je pogoj preživljanja izpolnjen, če je oseba iz prejšnjega odstavka preživljala družinskega člana vsaj zadnje leto pred nastopom nasilnega dejanja ali prisilnega ukrepa.

Družinskim članom iz prvega odstavka tega člena se zagotavljajo enake pravice in v enakem obsegu kot družinskim članom oseb, ki so izgubile življenje, umrle ali so bile pogrešane v okoliščinah za priznanje statusa civilnega invalida vojne po predpisih o vojnih invalidih. Družinska invalidnina pa ne more presegati zneska doživljenjske mesečne rente, ki bi pripadala osebi, po kateri družinski člani uveljavljajo to pravico, pri čemer se v primeru padlega mobiliziranca šteje, da bi mu pripadala doživljenjska mesečna renta po 200 tolarjev

za vsak mesec nasilja, v primeru, da je nasilje trajalo manj kot tri mesece, pa se upošteva znesek doživljenjske mesečne rente za tri mesece nasilja.

II. VARSTVO ŽRTEV VOJNEGA NASILJA

8. člen

Pravice žrtev vojnega nasilja so:

1. zdravstveno varstvo,
2. zdraviliško in klimatsko zdravljenje,
3. povračilo potnih stroškov,
4. priznanje pokojninske dobe,
5. pravica do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji,
6. pravica do vojne odškodnine po posebnem zakonu,
7. doživljenjska mesečna renta,
8. prednost pri dodelitvi socialnega stanovanja.

Ne glede na prejšnji odstavek ima žrtev vojnega nasilja iz osmega odstavka 2. člena tega zakona samo pravico do vojne odškodnine po posebnem zakonu.

9. člen

Pravico do varstva po tem zakonu ima žrtev vojnega nasilja, ko dopolni 50 let starosti ali je pri njej nastala trajna popolna izguba delovne zmožnosti.

Žrtev vojnega nasilja in njen družinski član lahko uveljavljata pravice iz prejšnjega člena in iz 7. člena tega zakona, če teh ali podobnih pravic ne moreta uveljavljati po drugih predpisih ali v tuji državi.

Družinski član lahko uveljavlja pravice iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona, če ne more uveljavljati statusa žrtve vojnega nasilja po tem zakonu.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena pravica žrtve vojnega nasilja do doživljenjske mesečne rente in pravica vojnega invalida do invalidnine nista enaki ali podobni pravici, zato se njuno hkratno uživanje ne izključuje. Osebi, ki izpolnjuje pogoje za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja ni mogoče odkloniti priznanje tega statusa samo zato, ker je že pridobila status vojnega veterana ali vojnega invalida po posebnem zakonu.

1. Zdravstveno varstvo

10. člen

Žrtvi vojnega nasilja se zagotavlja plačilo zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev, zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja.

2. Zdraviliško in klimatsko zdravljenje

11. člen

Žrtev vojnega nasilja ima pravico do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja ob pogojih in v obsegu, predpisanem za vojne invalide.

3. Povračilo potnih stroškov

12. člen

Žrtev vojnega nasilja ima pravico do povračila potnih stroškov pri uveljavljanju pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja.

Pravica iz prejšnjega odstavka se uveljavlja ob pogojih in v obsegu, predpisanem za vojne invalide.

4. Pokojninska doba

13. člen

Taboriščniku (v nemških koncentracijskih taboriščih, v italijanskih koncentracijskih taboriščih Gonars, Padova, Rab, Renicci, Treviso, Visco, Cairo Montenotte in Frascette di Alatri, v hrvaških – ustaških taboriščih Jasenovac, Stara Gradiška, Lobor in Lepoglava ter v madžarskem taborišču Sarvar) in zaporniku iz 2. člena tega zakona, se čas prebit v koncentracijskem taborišču ali zaporu prizna kot posebna doba v dvojnem štetju, čas po 15. maju 1945 do povratka v domovino pa v dejanskem trajanju.

Internirancu (italijanska in druga taborišča), ukradenemu otroku, izgnancu, delovnemu deportirancu, beguncu in prisilnemu mobilizirancu se prizna pokojninsko dobo v dejanskem trajanju do povratka v domovino.

Kot čas do povratka v domovino se šteje čas do 31. 12. 1945, po tem datumu pa le, če žrtev vojnega nasilja dokaže, da se pred tem ni mogla vrniti iz razlogov, ki jih ni sama povzročila.

Žrtvi vojnega nasilja, ki je bila v času, prebitem v okoliščinah za priznanje statusa žrtev vojnega nasilja iz prvega in drugega odstavka tega člena mlajša od 15 let, se čas, prebit v teh okoliščinah, šteje v pokojninsko dobo kot posebna doba.

Če ima žrtev vojnega nasilja priznano posebno dobo iz drugega naslova, lahko uveljavi pravico iz tega člena, če je to zanjo ugodnejše.

Za polni mesec šteje, če je nasilje trajalo več kot 15 dni.

5. Pravica do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji

14. člen

Žrtev vojnega nasilja, ki je bila v času trajanja nasilnega dejanja ali prisilnega ukrepa mlajša od 15 let, pridobi pravico do starostne pokojnine, ko dopolni starost 60 let (moški) oziroma 55 let (ženska) in pokojninsko dobo 20 let, ali pravico do predčasne pokojnine, ko dopolni 55 let (moški) oziroma 50 let (ženska) in pokojninsko dobo 35 let

(moški) oziroma 30 let (ženska), ali pravico do upokojitve s polno pokojninsko dobo pri starosti 55 let (moški) oziroma 50 let (ženska).

Starostna meja za pridobitev pravice do pokojnine po prejšnjem odstavku se zniža za toliko časa, kolikor je trajalo nasilno dejanje ali prisilni ukrep, vendar največ do omejitev iz prejšnjega odstavka.

14.a člen

Žrtvam vojnega nasilja, ki so bile v času trajanja nasilnega dejanja ali prisilnega ukrepa mlajše od 15 let, pa ostanejo v zavarovanju po dopolnjenem 30. letu (ženske) oziroma 35. letu (moški) pokojninske dobe, ker kljub uveljavljeni pokojninski dobi po tem zakonu ne dosežejo polne pokojninske dobe, se v času, ki je enak trajanju nasilnega dejanja ali prisilnega ukrepa, vendar najdalj do dopolnitve polne pokojninske dobe, povrne prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki gre v breme zavarovanca. O pravici do povračila prispevka in o njegovi višini odloči na zahtevo upravičenca pristojna upravna enota na podlagi ustreznega dokazila o višini plačanega prispevka.

Prispevek iz prejšnjega odstavka se povrne največ do višine prispevka, plačanega iz tega naslova od osnove v višini zajamčene plače, povečane za 100%, iz državnih proračunskih sredstev.

6. Pravica do vojne odškodnine

15. člen

Žrtev vojnega nasilja iz prvega odstavka 2. člena, 4. in 5. člena tega zakona ima pravico do povrnitve vojne škode po posebnem zakonu.

7. Doživljenjska mesečna renta

16. člen

Doživljenjska mesečna renta je oblika delnega materialnega zadoščenja žrtvi vojnega nasilja iz 2. člena tega zakona, ki se valorizira tako kot pokojnine in znaša za vsak mesec nasilja:

- za taboriščnika, ukradenega otroka in zapornika po 300 tolarjev,
 - za izgnanca in interniranca po 200 tolarjev,
 - za delovnega deportiranca in begunca po 120 tolarjev,
- pri čemer se čas trajanja prisilnega ukrepa ali nasilnega dejanja šteje v dejanskem trajanju, do povratka v domovino. Če se je žrtev vojnega nasilja vrnila v domovino po 31. 12. 1945, se ji čas po tem datumu prizna le, če dokaže, da se pred tem ni mogla vrniti iz razlogov, ki jih ni sama povzročila. Za poln mesec se šteje, če je nasilje trajalo več kot petnajst dni.

Upravičenec od denarne rente ne plačuje davka od dohodka.

Pri uveljavljanju socialno-varstvenih pravic se doživljenjska mesečna renta iz prvega odstavka tega člena ne upošteva pri ugotavljanju premoženjskega cenzusa oziroma zneska skupnih dohodkov, ki je predpisan kot pogoj za pridobitev teh pravic.

16.a člen

Upravičenec do odškodnine v obliki denarne rente je prisilni mobiliziranec, ki je zaradi nepriznavanja obdobj zavarovanja od 6. 4. 1941 do 15. 5. 1945 po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnih pred 31. 3. 1992, ostal v zavarovanju tudi po času, ko bi z upoštevanjem teh obdobj dosegel polno pokojninsko dobo in njegova skupna zavarovalna doba z upoštevanjem navedenih obdobj presega polno pokojninsko dobo.

Denarna renta znaša toliko, kolikor bi znašalo povečanje pokojnine upravičencu za 1% za vsako dopolnjeno leto nepriznane zavarovalne dobe iz prejšnjega odstavka, ki presega polno pokojninsko dobo in se valorizira tako kot pokojnine.

O pravici in višini denarne rente za nepriznano zavarovalno dobo v obdobju od 6. 4. 1941 do 15. 5. 1945 odloči na zahtevo upravičenca Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije po pogojih in v višini po tem členu. Zavod denarno rento izplačuje mesečno.

Za polni mesec šteje več kot petnajst dni priznane zavarovalne dobe nad polno pokojninsko dobo.

8. Prednost pri dodelitvi socialnega stanovanja

17. člen

Žrtev vojnega nasilja, ki nima rešenega stanovanjskega vprašanja, ima pri kandidiranju za socialna stanovanja prednost pred drugimi prosilci.

III. POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE STATUSA IN PRAVIC ŽRTEV VOJNEGA NASILJA

18. člen

O priznanju statusa žrtve vojnega nasilja in pravic po tem zakonu odloča na prvi stopnji upravna enota.

O pritožbah zoper odločbe upravne enote odloča ministrstvo, pristojno za žrtve vojnega nasilja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

Ministrstvo zagotavlja nadzorstvo in strokovno pomoč pri delu upravnih enot.

19. člen

O priznanju pokojninske dobe kot posebne dobe in pravice do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji odloča zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi odločbe ali potrdila o vpisu v evidenco žrtev vojnega nasilja.

20. člen

V postopku za uveljavljanje statusa in pravic po tem zakonu se uporabljajo določila zakona o splošnem upravnem postopku, zakona o vojnih invalidih in na njegovi podlagi izdanih predpisov, če s tem zakonom ni drugače določeno.

21. člen

Status in pravice po tem zakonu se uveljavljajo na zahtevo stranke.

Žrtvam vojnega nasilja gredo pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, priznane ob upoštevanju pokojninske dobe, uveljavljene po tem zakonu, oziroma pravica do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji, priznana po tem zakonu, od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja ali za vpis v evidenco žrtev vojnega nasilja, če je že ob vložitvi zahteve izpolnjevala pogoje za te pravice in če ne gre za pravice, ki se po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju lahko priznajo le za naprej.

22. člen

Na podlagi odločbe o priznanju časa, prebitega v zaporih, internaciji, konfinaciji, deportaciji ali na prisilni izselitvi v pokojninsko dobo kot posebno dobo ali odločbe o priznanju statusa vojaškega vojnega invalida ali civilnega invalida vojne, uveljavlja oseba status žrtve vojnega nasilja tako, da zahteva pri upravni enoti vpis v evidenco žrtev vojnega nasilja (v nadaljnjem besedilu: evidenca) ter izdajo potrdila o statusu žrtve vojnega nasilja.

Če upravna enota v primeru iz prejšnjega odstavka zavrne vpis v evidenco in izdajo potrdila o statusu žrtve vojnega nasilja, izda o tem ustrezno odločbo.

Po opravljeni reviziji odločbe o priznanju statusa žrtve vojnega nasilja vpiše upravna enota po uradni dolžnosti to osebo v evidenco.

23. člen

Uživalec pravic po tem zakonu je dolžan v petnajstih dneh prijaviti upravni enoti vsako spremembo, ki vpliva na posamezno pravico ali njen obseg.

24. člen

Glede pridobitve, uživanja in izgube pravic, povrnitve neupravičeno pridobljenih prejemkov, nadzora in zbirke podatkov, dolžnosti državnih organov, zavodov, organizacij in delodajalcev glede posredovanja podatkov ter podzakonskih aktov se smiselno uporabljajo določbe zakona o vojnih invalidih, če s tem zakonom ni drugače določeno.

IV. EVIDENCA

25. člen

Evidenca vsebuje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek žrtve vojnega nasilja in njegovega zakonitega zastopnika;
- državljanstvo;
- enotno matično številko občana;

- rojstne podatke;
- prebivališče;
- vrsto in čas trajanja nasilnega dejanja ali prisilnega ukrepa;
- dokument, ki je podlaga za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja, z navedbo številke, datuma in organa, ki ga je izdal;
- podatke o vrsti in obsegu pravic po tem zakonu.

Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se shranjujejo v evidenci kot trajni.

26. člen

Evidenca iz prejšnjega člena vodijo in vzdržujejo upravne enote, uporablja in hrani pa jih tudi ministrstvo zaradi opravljanja nalog v skladu s tem zakonom.

27. člen

Podrobnejša navodila o načinu zbiranja podatkov, vodenju evidence in načinu posredovanja osebnih podatkov ter vsebini in obrazcu potrdila o statusu žrtve vojnega nasilja, predpiše minister, pristojen za žrtve vojnega nasilja (v nadaljnjem besedilu: minister).

V. ZAGOTAVLJANJE DENARNIH SREDSTEV

28. člen

Sredstva za uveljavljanje in uživanje pravic po tem zakonu se zagotavljajo iz državnega proračuna.

Sredstva za povečane obveznosti iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki nastajajo zaradi uveljavitve pokojninske dobe iz 13. člena tega zakona in pokojnine pod ugodnejšimi pogoji iz 14. člena tega zakona, se zagotavljajo iz državnega proračuna.

Sredstva iz prvega in drugega odstavka tega člena se za osebe iz 4. člena tega zakona zagotavljajo iz državnega proračuna, če ni z meddržavnim sporazumom drugače določeno.

Zakon o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN (Uradni list RS, št. [63/95](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»VI. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

29. člen

Revizijo odločb iz tretjega odstavka 22. člena tega zakona opravi ministrstvo v enem letu od prejema odločbe v revizijo.

30. člen

Minister izda podzakonski akt iz 27. člena tega zakona v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

31. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1996.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-A (Uradni list RS, št. [8/96](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-B (Uradni list RS, št. [44/96](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-C (Uradni list RS, št. [70/97](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-D (Uradni list RS, št. [43/99](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»15. člen

Za revizijo odločb, ki prispejo v revizijo po uveljavitvi tega zakona, velja rok šestih mesecev od prejema odločbe v revizijo.

16. člen

Zahtevo za priznanje statusa in pravic žrtev vojnega nasilja ter zahtevo za priznanje pravic družinskega člana žrtve vojnega nasilja je mogoče vložiti najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

17. člen

O zahtevah za priznanje pravic družinskih članov žrtev vojnega nasilja in o zahtevah za ugotovitev obdobja, ki se upošteva za priznanje pokojninske dobe, vloženih pred uveljavitvijo tega zakona, ki še niso pravnomočno rešene, se odloči po določbah tega zakona.

18. člen

Žrtve vojnega nasilja, ki so jim bile do uveljavitve tega zakona priznane pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ob upoštevanju pokojninske dobe, uveljavljene po tem zakonu oziroma priznana pravica do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji po tem zakonu od datuma v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, lahko vložijo novo zahtevo pri pristojni območni enoti Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za priznanje pravic za čas od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja, oziroma po vložitvi zahteve za vpis v evidenco žrtev vojnega nasilja do dneva predhodne uveljavitve pravic.

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-E (Uradni list RS, št. [28/00](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»3. člen

Zahtevo za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja – otroka, katerega eden od staršev je bil ubit zaradi sodelovanja v NOB ali je izgubil življenje v okoliščinah za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja po zakonu o žrtvah vojnega nasilja ali je bil ubit kot talec, je mogoče vložiti najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o razveljavitvi 16. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja in 3. člena zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. [1/01](#)) spreminja 16. člen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. [43/99](#)) tako, da se glasi:

»16. člen
([razveljavljen](#))«;

ter spreminja 3. člen zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. [28/00](#)) tako, da se glasi:

»3. člen
([razveljavljen](#))«.

Zakon o dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-F (Uradni list RS, št. [64/01](#)) v Prehodne in končno določbo zakona dodaja 30.a člen, ki se glasi:

»30.a člen

Vojaškim vojnim invalidom, ki jim po 5. členu zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 63/95, 8/96, 44/96, 68/96, 70/97 in 39/98) ni bil priznan status žrtve vojnega nasilja, ker so izpolnjevali pogoje za priznanje statusa vojnega veterana, se priznajo status žrtve vojnega nasilja in pravice, za katere so izpolnjevali ostale zakonske pogoje že ob vložitvi zahteve, vložene pred 19. 6. 1999, od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve, do 1. 7. 1999.

O zahtevi iz prejšnjega odstavka za priznanje statusa in pravic žrtve vojnega nasilja odločijo upravne enote po uradni dolžnosti v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja – ZZVN-G (Uradni list RS, št. [110/02](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.